

Endelig har Komiteen i Efteraaret 1918 ledet et større 3-Maaneders Kursus, beregnet paa Bibliotekarer, som skal have Biblioteksarbejdet som Hovederhverv. Denne »Biblioteksskole«, som ved den stigende Efterspørgsel efter faguddannede Bibliotekarer var blevet en Nødvendighed, vil blive gentaget 1920. Erfaringerne fra den første Skole viser, at Tiden var for kort, hvilket stemmer med, at man i andre Lande mener, at et halvt til et helt Aar er den kortest mulige Tid. Praktisk Arbejde i et Bibliotek er ikke tilstrækkelig Uddannelse; der er saa mange Problemer vedrørende Bibliotekernes Administration, Boganskaffelsen, Kendskabet til den ældre Litteratur i et alsidigt og grundigt afvejet Omfang, Arbejdet paa en Læsesal og det hertil nødvendige Kendskab til Haandbogslitteraturen, at det vil være meget uøkonomisk at overlade det til de enkelte Bibliotekarer at erhverve sig al denne Viden udelukkende ad praktisk Vej med de dermed uundgaaelige følgende Fejlgreb og Ensidigheder.

4.

Med Støtte fra Staten udsendtes i Aaret 1900 »A. S. Steenberg: Folkebogsamlinger, deres Historie og Indretning«, som efter en historisk Oversigt giver Vejledning ved Oprettelse og Drift af Folkebiblioteker. Efterhaanden som Bibliotekerne voksede, blev der imidlertid Trang til mere indgaaende Hjælpemidler paa forskellige specielle Omraader. Bibliotekerne ønskede at faa udarbejdet en Normalklassedeling, Katalogiseringen krævede mere detaillerede Anvisninger, for Komiteens Kursus blev det nødvendigt at faa alt dette trykt, hvorfor der i 1913—17 udsendtes tre Haandbøger: Navnetabeller, Klasse- deling og Katalogiseringsregler, som tilsammen giver Vejledning i Katalogisering, Opstilling og Nummerering af Bøger. Henved 100 Folkebiblioteker (deriblandt alle de største) og desuden mange Børnebiblioteker er nu ordnede efter de i disse Haandbøger foreslaaede Metoder. Som nævnt ovenfor under Punkt 1, sidste Afsnit, har Resultatet været en betydelig Forøgelse af Bibliotekernes Ydeevne. I og for sig er det ret underordnet, hvilke Metoder et Bibliotek anvender, naar blot de er praktiske og tidsbesparende. Men det siger sig selv, at det er uøkonomisk at lade flere Hundrede Bibliotekarer sidde og tumle med Problemer, som forlængst er løst andetsteds. Det er Bøgenes effektive Udnyttelse, som maa være Bibliotekernes Hovedopgave, og enhver Hjælp, som kan ydes dem, til at løse denne Opgave med saa lidt Besvær som muligt, sparer baade Tid og Penge for det enkelte Bibliotek. De nævnte Haandbøger er indrettet saaledes, at baade smaa og store Biblioteker kan benytte dem og tilpasse Anvisningerne efter Bogbestandens Størrelse og Art.

Det kan tilføjes, at ogsaa Københavns Kommunebiblioteker, Kvindeligt Læseforening og adskillige andre Biblioteker har ordnet deres Bogbestand efter de samme Metoder. De anvendes ogsaa i »Dansk Tidsskrift-Index« og i den paa Gads Forlag udgivne »Dansk Bogfortegnelse«, den danske Boghandels vigtigste Hjælpemiddel. Ogsaa til private Bog-samlere er Salget af de nævnte Haandbøger meget stort, saa at de desværre for Tiden er ved at være udsolgte.

Under Redaktion af Statens Bogsamlingskomité udsendte Ministeriet i 1916 en »Fortegnelse over Bøger for Børn og Ungdom« med en Indledning om Børnebibliotekers Oprettelse og Drift. Ogsaa denne Bog er næsten udsolgt, en naturlig Følge af, at der oprettes saa mange Børnebiblioteker.

I 1916—17 udsendte Gads Forlag (under Redaktion af Komiteen) trykte Katalogkort over den løbende danske Litteratur. Hver Bog, som kunde tænkes anskaffet i et Folkebibliotek, blev katalogiseret, og Bibliotekerne kunde ved Køb af disse Kort til enhver Tid have deres Kortkatalog komplet med minimalt Arbejde for det enkelte Bibliotek. Vanskeligheden ved at fremskaffe brugeligt Materiale til Kortene standsede Udgivelsen.